

[Hilger Hansen.]

sentlige synspunkter, og det er med stor tilfredshed, vi har været med i arbejdet og har været med til at skabe et så bredt flertal bag denne lovgivning, som tilfældet er.

Jeg mener, at vi med de lokalplaner i landzone, der nu åbnes for, får givet kommunerne en mulighed for at stimulere de mindre samfund i deres kommune, som de måtte ønske at stimulere. Jeg tror, lokalplanerne bliver vejen til at redde — det er måske nok et lidt kraftigt udtryk, men de bliver muligheden for at stimulere de små landsbyer, hvor disse har et rimeligt service-niveau, og hvor man i kommunerne anser dette for at være hensigtsmæssigt. Her får man et redskab i hænde, som rigtigt brugt vil kunne vende den afvandring fra disse mindre samfund, som er uønskelig i mange henseender.

Jeg vil gerne understrege, at vi tager afstand fra fremskridtspartiets ændringsforslag. Der er ikke i denne lovgivning tale om nogen udvidelse af ekspropriationsbestemmelserne, hvilket også fremgik af den tale, socialdemokratiets ordfører holdt for et øjeblik siden. Vi har accepteret og respekteret, at de regler, vi har kendt på disse områder, skal fortsætte, og derfor vil vi stemme imod disse ændringsforslag.

Jeg er stadig lidt overrasket, selv om jeg efter afstemningerne ved tredjebehandlingen i dag nok ikke burde være det, over, at fremskridtspartiet har kunnet forfatte en sådan betænkningssudtalelse, hvor man tager afstand fra de principper, der ligger i denne lovgivning, men det må partiet naturligvis selv om. Jeg skal vedkende mig, at jeg gerne under udvalgsarbejdet har villet deltage også i et forsøg på at inddrage fremskridtspartiets medlemmer i en seriøs behandling af dette lovgivningsområde. I dag må vi altså konstatere, at det er mislykkedes, men det må partiet naturligvis selv om. Vi har før behandlet et forslag fra fremskridtspartiet om afskaffelse af land- og byzonenloven — det var vist i sidste folketingsår — og det var jo en understregning af, at partiet på dette område ønsker, skal vi kalde det med et slagord, den tøjesløse frihed; man ønsker altså reguleringerne af dette område afskaffet. Det har partiet naturligvis ret til at forfægte, men vi kan i hvert fald ikke følge dem. Vi er enige i for-

slaget, der nu foreligger. Vi mener, det er hensigtsmæssigt, vi mener, det er et kolossalt fremskridt, en kolossal forenkling, og at det vil komme til at betyde meget godt for såvel det erhvervsliv og de boligbyggere, der skal bruge loven, som for de kommunale myndigheder, der skal have administrationen.

Må jeg slutte med at rette en tak til udvalgets formand, som jeg synes på meget dygtig vis har ydet en indsats for at få denne store lovgivning igennem på rimelig og dygtig måde og en indsats for at samle et bredt flertal omkring en så vigtig lovgivning.

Hans Bjerregaard (FP):

Fremskridtspartiet er enig med de øvrige partier i de intentioner, der ligger i lovforslaget angående en modernisering og en forenkling af den nugældende lovgivning. Men i modsætning til de andre partier frygter fremskridtspartiet, at det ikke bliver det resultat, der kommer ud af den administration, der bliver af den nye kommuneplanlægningslov.

Den nye kommuneplanlægningslov vil i mange tilfælde fremfor at lempe de restriktioner, vi har nu, pålægge grundejerne nye restriktioner. Der blev sagt før, at man ikke går ind for at udvide ekspropriationen, men ikke desto mindre går man jo nu ind for i kommuneplanlægningsloven, at man administrativt kan ekspropriere rettigheder over fast ejendom. Yderligere får man så mange trin i planlægningen, at det må frygtes, at det vil medføre en væsentlig forøgelse af administrationen. Jeg kan i den forbindelse sige, at så sent som i dag har jeg set en artikel i Jyllands-Posten, hvoraf det fremgår, at kommunerne nu skal til at ansætte uddannede informationsmedarbejdere for at orientere om de forskellige kommuneplaner, som jo skal bringes ud til borgerne.

Vi ser også en risiko for en væsentlig administrationsforøgelse ved, at det nu er amterne, der skal overtage påtaleretten for kommuneplanerne, skal overtage tilsynet med, at kommuneplanerne opfylder regionsplanerne. Vi ser, at der inden for en meget kort årrække vil vise sig vidt forskellige måder at håndhæve bestemmelserne på i de forskellige amter, således at man for at få en ensartet administration af loven alligevel bliver nødt til på et eller andet tidspunkt at